

ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ

Члан 1.

У Закону о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10-исправка и 14/16 и 95/18-други закон - у даљем тексту: Закон), у члану 5. став 1. после тачке 7) додаје се тачка 8), која гласи:

„8) начело предострожности, када постоји претња настанка значајне или неповратне штете за заштићено природно добро, значајног негативног утицаја на циљеве очувања или целовитости еколошке мреже, недостатак научне извесности неће бити узет као разлог за недоношење одлуке, одлагање или непредузимање мере за спречавање угрожавања и деградације природе у складу са овим законом. ”

Члан 2.

У члану 8. став 2. после речи: „животне средине.”, уместо тачке, ставља се запета и додају речи: „односно након спроведеног поступка оцене прихватљивости у складу са одредбама овог закона.”

У ставу 6. речи : „из става 3. овог члана.”, замењују се речима „из става 5. овог члана.”

Члан 3.

У члану 9. став 1. после речи:„овог закона” додају се речи у загради: „(у даљем тексту: планови или пројекти) ”.

У ставу 2. после тачке 8) додају се тач. 8а. и 8б. које гласе:

„8а) мере ублажавања и/или спречавања значајних утицаја на еколошки значајно подручје у складу са условима прихватљивости плана или пројекта за еколошки значајно подручје;

8б) мере праћења утицаја спровођења плана или програма на еколошки значајно подручје у складу са условима прихватљивости плана или пројекта за еколошки значајно подручје;”

Став 3. брише се.

У ставу 4. који постаје став 3. додаје се тачка 4) која гласи:

„4) изјава о могућим утицајима спровођења плана или пројекта на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја (у даљем тексту: изјава о утицају). ”

После става 5. који постаје став 4. додају се нови ст. 5 - 7. који гласе:

„Акт о условима заштите природе, за националне паркове и заштићена подручја I и II категорије које проглашава Влада, издаје се по претходно прибављеном мишљењу Министарства.

Акт о условима заштите природе за заштићено подручје које проглашава надлежни орган аутономне покрајине, издаје се по претходно прибављеном мишљењу надлежног органа аутономне покрајине.

Решење из става 4. овог члана, завод доставља и Министарству, органу надлежном за послове заштите животне средине аутономне покрајине и управљачу заштићеног подручја.”

Досадашњи ст. 6 - 10. постају ст. 8 - 12.

У новом ставу 10. број: „7.” замењује се бројем: „ 9.”

Члан 4.

После члана 9. додаје се члан 9а. који гласи:

„Члан 9а.

За планове или пројекте за које постоји обавеза спровођења посебног поступка у складу са чланом 10. овог закона акт о условима заштите природе се може издати тек након спроводења поступка оцене прихватљивости и у складу са утврђеним условима прихватљивости плана или пројекта за еколошки значајно подручје, односно утврђеним компензацијским мерама.

Уместо решења из члана 9. овог закона, када утврди да је захтев за издавање акта о условима заштите природе поднет супротно ставу 1. овог члана, надлежни завод доноси решење којим се одбацује захтев, са образложеним мишљењем о разлозима постојања обавезе спровођења поступка оцене прихватљивости плана или пројекта за еколошки значајно подручје (у даљем тексту: решење о потреби спровођења поступка оцене прихватљивости плана или пројекта), у складу са критеријумима за утврђивање постојања обавезе спровођења оцене прихватљивости прописане актом Владе у складу са одредбама овог закона.

Надлежни завод обавезно издаје решење из става 2.овог члана, уколико на основу података достављених уз захтев, не може ван разумне научне сумње, искључити постојање ризика значајних негативних утицаја спровођења плана или пројекта, самостално или заједно са другим плановима или пројектима, на циљеве очувања и целовитост једног или више еколошки значајних подручја, узимајућу у обзир нарочито планирану локацију, положај, сврху, обухват, начин спровођења, извођења, трајање, очекиване утицаје плана и пројекта и осетљивост и изложеност утицајима циљева очувања и целовитости еколошки значајног подручја.”

Члан 5.

Члан 10. мења се и гласи:

„Члан10.

Оцена прихватљивости спровођења плана или пројекта за еколошки значајно подручје (у даљем тексту: оцена прихватљивости) је посебан управни поступак којим се

утврђују и оцењују могући утицаји стратегије, плана, или пројекта на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја.

Оцена прихватљивости се спроводи и за стратегије као и сваку измену и/или допуну стратегије, која сама или са другим стратегијама, плановима или пројектима може имати значајан негативан утицај на циљеве очувања и целовитости једног или више еколошки значајних подручја.

Оцена прихватљивости се спроводи за план или пројекат, као и сваку измену и/или допуну плана или пројекта, који сам или са другим плановима или пројектима може имати значајан негативан утицај на циљеве очувања и целовитости једног или више еколошки значајних подручја.

Оцена прихватљивости се не спроводи за план или пројекат који је непосредно повезан са управљањем или нужен за управљање еколошки значајним подручјем.”

Члан 6.

После члана 10. додају се чл. 10а-10д, који гласе:

„10а.

Поступак оцене прихватљивости спроводи се у складу са начелом предострожности, на основу најбољих доступних научних доказа и метода у оквиру припрема плана или пројекта, пре стављања у процедуру усвајања плана, издавања локацијских услова, локацијске дозволе, или другог одобрења за спровођење или извођење.

Поступак оцене прихватљивости покреће писменим захтевом орган надлежан за припрему плана или стратегије, правно или физичко лице које је у складу са посебним прописом у обавези да донесе план, основу, или програм као и и носилац пројекта, радова, или активности .

Подносилац захтева за оцену прихватљивости из става 2. овог члана, уз захтев доставља извештај о утицају спровођења плана или пројекта на еколошки значајно подручје (у даљем тексту: извештај о утицају), који може садржати и предлог мера ублажавања и/или спречавања значајних утицаја и/или мера праћења утицаја, спровођења плана или програма на еколошки значајно подручје којим се отклања ризик значајног штетног утицаја на циљеве очувања и заштите целовитости.

Члан 10б.

Поступак оцене прихватљивости спроводи Министарство.

Поступак оцене прихватљивости за територију аутономне покрајине, спроводи орган надлежан за послове заштите животне средине аутономне покрајине, осим за фазу утврђивања постојања преовладавајућег јавног интереса за спровођење плана или програма и одобравање плана или пројекта уз компензацијске мере.

Поступак оцене прихватљивости састоји се из следећих фаза:

- 1) претходне оцене прихватљивости плана или пројекта за еколошки значајно подручје (у даљем тексту: претходна оцена),
- 2) главне оцене прихватљивости плана или пројекта за еколошки значајно подручје (у даљем тексту: главна оцена), и

3) утврђивања постојања преовладавајућег јавног интереса за спровођење плана или програма и одобравање плана или пројекта уз компензацијске мере (у даљем тексту: утврђивање постојања превладавајућег јавног интереса).

Надлежни орган за спровођење поступка оцене прихватљивости може да образује стручну комисију, односно овласти стручно лице за оцену извештаја о утицају.

Члан 10в.

О захтеву за оцену прихватљивости, надлежни орган одлучује решењем које садржи образложену оцену о могућим значајним негативним утицајима спровођења предложеног плана или пројекта, након што спроведе претходну оцену и главну оцену, размотри извештај о утицају, предложене мере ублажавања, спречавања и/или праћења утицаја, размотри мишљење завода, мишљења заинтересованих органа и организација и друга мишљења и податке до којих сам дође у поступку.

Надлежни орган може на основу спроведене претходне оцене и уз претходно образложено мишљење завода одлучити да није потребно спровођење главне оцене, уколико на основу спроведеног поступка, достављених доказа, информација и утврђених одлучних чињеница може извести оцену да:

- предложени план или пројекат представља план или пројекат, који задовољава прописане критеријуме, или
- спровођење предложеног плана или пројекта неће имати значајне негативне утицаје на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја, или
- спровођење мера ублажавања и/или спречавања које подносилац захтева предложи у захтеву или у току поступка, искључују ризик настанка значајних негативних утицаја спровођења плана или пројекта.

Орган надлежан за спровођење оцене прихватљивости може на основу спроведене претходне оцене издати решење којим се одбија захтев, уколико је на основу чињеница утврђених у спроведеном поступку очигледно да ће план или пројекат имати значајне негативне утицаје на циљеве очувања или целовитост еколошки значајног подручја.

Надлежни орган ће на основу спроведене главне оцене и уз претходно образложено мишљење завода, других доказа, информација и утврђених одлучних чињеница одлучити:

- да спровођење предложеног плана или пројекта није прихватљиво за еколошки значајно подручје, или
- да је спровођење предложеног плана или пројекта прихватљиво за еколошки значајно подручје уз претходно утврђене мере ублажавања, спречавања и праћења утицаја (услови прихватљивости).

Орган надлежан за спровођење оцене прихватљивости обавезно издаје решење којим се одбија захтев, уколико на основу чињеница утврђених у спроведеном поступку главне оцене и поред предложених мера ублажавања и/или спречавања значајних утицаја, не може, ван разумне научне сумње, искључити постојање ризика значајних негативних утицаја спровођења плана или пројекта, самостално или заједно са другим плановима или пројектима, на циљеве очувања и целовитост једног или више еколошки значајних подручја.

Одлуке из овог члана доносе се, узимајући у обзир нарочито планирану локацију, положај, сврху, обухват, начин спровођења, извођења, трајање, очекиване утицаје плана и пројекта и осетљивост и изложеност утицајима циљева очувања и целовитости еколошки

значајног подручја у складу са критеријумима за оцену прихватљивости прописаним у складу са актом владе из овог члана.

Влада ближе прописује:

- критеријуме за утврђивање постојања обавезе спровођења оцене прихватљивости,
- садржај и начин подношења захтева за покретање поступка претходне оцене,
- садржај и начин подношења захтева за покретање поступка главне оцене,
- садржај и начин подношења захтева за покретање поступка утврђивања постојања превладавајућег јавног интереса,
- садржину изјаве о утицају и случајеве у којима није неопходно доставити изјаву о утицају узимајући у обзир нарочито планирану локацију, сврху, обухват, начин спровођења, извођења, трајање, очекиване утицаје плана и пројекта и осетљивост и изложеност утицајима значајног подручја,
- садржај извештаја о утицајима, обим и квалитет података, степен стручности израђивача,
- критеријуме за оцену прихватљивости плана или пројекта за еколошки значајно подручје,
- критеријуме за утврђивање постојања другог алтернативног решења, начин утврђивања преовладавајућег јавног интереса и критеријуме и услове за утврђивање компензацијских мера,
- садржај одлуке надлежног органа у поступку претходне оцене,
- садржај одлуке надлежног органа у поступку главне оцене,
- садржај одлуке надлежног органа у поступку утврђивања постојања превладавајућег јавног интереса,
- начин спровођења поступка претходне оцене, поступка главне оцене и поступка утврђивања постојања превладавајућег јавног интереса, у поступцима стратешке процене утицаја, односно процене утицаја пројекта,
- ток поступка, садржину, рокове, начин спровођења свих фаза поступка оцене прихватљивости, као и начин обавештавања јавности, консултовања надлежног завода и других заинтересованих органа и организација.

Члан 10г.

Орган надлежан за спровођење оцене прихватљивости може донети одлуке из члана 10в. за стратегије, планове, основе и програме за које се, у складу са посебним законом, спроводи поступак стратешке процене и за пројекте, за које се у складу са посебним законом спроводи поступак процене утицаја на животну средину, у оквиру тих поступака у складу са условима утврђеним овим законом и актом владе из члана 10в. став 7. овог закона.

Орган надлежан за спровођење поступка стратешке процене утицаја, односно процене утицаја пројекта у складу са посебним законом, везан је одлукама донетим у поступку оцене прихватљивости.

Члан 10д.

У случају да орган надлежан за спровођење оцене прихватљивости донесе решење којим се одбија захтев за оцену прихватљивости у складу са чланом 10в. овог закона, орган надлежан за припрему плана, орган надлежан за припрему стратегије, носилац

плана или носилац пројекта могу покренути поступак за утврђивање постојања преовладавајућег јавног интереса, уколико:

1) не постоји друго алтернативно решење;

2) у односу на еколошки значајна подручја у којима се налази макар један приоритетни тип станишта и/или приоритетна врста, само ако постоје императивни разлози преовладавајућег јавног интереса, који се односе на заштиту здравља људи и јавне сигурности, на корисне ефекте од примарне важности за животну средину и ако постоје други преовладавајући разлози од јавног интереса. У односу на све остале делове еколошке мреже само ако постоје други императивни разлози од јавног интереса, укључујући интересе социјалне или економске природе, који преовладавају у односу на интерес очувања ових подручја;

3) је предложио компензацијске мере неопходне за очување свеукупне кохерентности еколошке мреже а које је могуће спровести пре давања одобрења на планове, основе, програме, пројекте, радове и активности.

4) захтев поднет министарству у року од годину дана од правоснажности решења којим је одбијен захтев из члана 10а. овог закона.

О постојању преовладавајућег јавног интереса одлучује влада, на основу образложеног предлога министарства, који обавезно садржи:

- разлоге због којих је изведен закључак да не постоје друге повољније алтернативе за остварење сврхе плана или пројекта од предложеног у складу са прописаним критеријумима;

- разлоге због којих је изведен закључак да су предложене компензацијске мере довољне да обезбеде кохерентност еколошке мреже и да их је могуће спровести у складу са прописаним критеријумима

-резултате консултација јавности и заинтересованих органа и организација.

По пријему одлуке владе о утврђивању преовладавајућег јавног интереса за спровођење плана или пројекта, министарство доноси решење о утврђивању преовладавајућег јавног интереса, којим се одобравају компензацијске мере. ”

Члан 7.

У члану 18. став 5. брише се.

Досадашњи ст. 6. и 7. постају ст. 5. и 6.

Члан 8.

После члана 35. додаје се нови члан 35а, који гласи:

„Члан 35а.

Изузетно од члана 35. овог закона, забрањује се изградња хидроелектрана у заштићеном подручју, као и коришћење воде из водотокова заштићеног подручја у сврху изградње хидроелектрана.

Влада може, уколико се ради о пројектима од општег интереса и националог значаја дозволити изградњу хидроелектрана на заштићеном подручју.”

Члан 9.

Члан 38. мења се и гласи:

„Члан 38

Еколошка мрежа као кохерентна, функционално и просторно повезана целина успоставља се ради очувања типова станишта од посебног значаја за заштиту, за обнављање и/или унапређивање нарушених станишта и за очување станишта дивљих врста флоре и фауне.

Еколошку мрежу чине: еколошки значајна подручја и еколошки коридори.

Еколошки значајна подручја су:

1) подручја која су биогеографском заступљеношћу и репрезентативношћу значајна са очување типова станишта и станишта врста укључујући подручја за очување птица на националном нивоу у складу са прописима из области заштите природе у републици србији;

2) подручја од међународног значаја која су биогеографском заступљеношћу и репрезентативношћу значајна за очување типова станишта и станишта врста укључујући подручја за очување птица у складу са потврђеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права.

3) подручја од европског значаја која у биогеографском региону или регионима којима припадају значајно доприносе одржавању или обнављању у повољном статусу заштите природних станишних типова или врста, а такође могу значајно допринети кохерентности еколошке мреже НАТУРА 2000, и / или за одржавање биолошке разноврсности у биогеографском региону или дотичним регионима, у складу са обавезама Републике Србије у процесу приступања Европској унији.

Подручја од европског значаја из става 3. тачка 3) овог члана класификоваће се према следећим критеријумима:

1) за заштиту типова станишта:

- а) степен репрезентативности природног типа станишта на локалитету,
- б) површина локалитета покривена природним типом станишта у односу на укупну површину покривену тим природним типом станишта на националној територији,
- ц) степен очуваности структуре и функција дотичног природног станишта и могућности обнављања, и
- д) глобална процена вредности подручја за очување дотичног природног станишта.

2) за заштиту станишта врста:

- а) величина и густина популације врста присутних на локалитету у односу на популације присутне на националној територији,
- б) степен очуваности карактеристика станишта важних за дотичне врсте и могућности обнављања,
- ц) степен изолације популације присутне на локалитету у односу на природни домет врсте, и
- д) глобална процена вредности подручја за очување дотичних врста.

Влада утврђује еколошку мрежу Републике Србије.

Актом из става 5. овог члана утврђују се листа важних еколошких подручја и списак врста, укључујући птице и њихова станишта из ст. 3. и 4. овог члана, укључујући приоритетне типове станишта и приоритетне врсте од европског значаја, еколошки коридори, критеријуми за одређивање делова еколошке мреже, опште смернице управљања и начин финансирања.

Завод, у сарадњи са другим стручним и научним институцијама припрема документацију за успостављање еколошке мреже у складу са законом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима и утврђеним критеријумима.

Дигиталну базу података и карту еколошки значајног подручја израђује и ажурира Завод за заштиту природе Србије у сарадњи са стручним и научним институцијама, а на основу подлога које обезбеђује Републички геодетски завод без накнаде. ”

Члан 10.

Члан 39. мења се и гласи:

„Члан 39

Заштита еколошке мреже обезбедиће се спровођењем свих неопходних мера очувања које одговарају еколошким захтевима типова станишта и станишта врста за која ће се утврдити одвојена важна еколошка подручја, као и применом поступака одговарајуће процене спроведених у складу са овим законом, како би се спречили потенцијални утицаји пројеката и планова на еколошку мрежу, а то су:

1) одговарајући планови управљања или механизми управљања који су специфични за та подручја или су интегрисани у друге развојне планове који укључују циљеве очувања подручја еколошке мреже и

2) одговарајуће мере законодавне, административне или уговорне мере у складу са релевантним секторским прописима.”

Циљеви и мере заштите еколошке мреже односе се на правна лица, предузетнике и физичка лица која својим активностима и радовима могу утицати на подручја еколошке мреже и еколошке коридоре.

Било који план, програм или пројекат који без непосредне повезаности са управљањем подручја еколошке мреже, може значајно утицати на типове станишта и станишта врста за које је утврђено еколошки значајно подручје, било као појединачан пројекат повезан са другим плановима, програмима или пројектима, подлеже поступку оцене прихватљивости у складу са овим законом, узимајући у обзир циљеве очувања и утврђене мере заштите тог подручја.

Праћење стања еколошке мреже обавља завод и/или друге стручне и научне институције по овлашћењу Министарства.

Забрањују се радови, активности и делатности који могу довести до угрожавања и нарушавања функција еколошке мреже и до нарушавања или трајног оштећења својстава и вредности појединих делова еколошке мреже.

Изузетно од става 5. овог члана, Министарство може дозволити радове, активности и делатности у складу са чланом 10. овог закона.”

Члан 11.

Члан 40. мења се и гласи:

„Члан 40

Подручјем еколошке мреже које је истовремено и заштићено подручје или се налази у оквиру границе заштићеног подручја или се са њим граничи управља управљач тог заштићеног подручја. циљеви и мере за очување и заштиту овог подручја биће утврђене једним планом управљања за заштићено подручје који укључује идентификоване типове станишта и станишта врста, циљеве и мере за очување типова станишта, станишта укључујући птице за које је одређено еколошки значајно подручје на том подручју.

За управљање еколошки значајним подручјем и еколошким коридором које није стављено под заштиту као заштићено подручје, Влада на предлог Министарства, односно надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој се територији налази део еколошке мреже може одредити или основати правно лице.

Планови управљања треба да дефинишу циљеве и мере за очување типова станишта и станишта врста укључујући птице за које је утврђено еколошки значајно подручје и могу бити укључени у релевантне планове коришћења природних ресурса на подручју еколошке мреже.

План управљања из става 3. овог члана доноси правно лице коме је поверено управљање делом еколошке мреже.

Ближи начин управљања еколошком мрежом утврдиће се актом Владе из члана 38. овог закона.”

Члан 12.

У члану 42. после става 6. додаје се став 7. који гласи:

„Уколико је за подручје донет акт о заштити, а на интернет страници је постављено обавештење о извршеној ревизији подручја са коригованим режимима заштите, примењују се мере прописане ревизијом подручја приказане у студији заштите из става 1. овог члана.”

Досадашњи ст. 7. и 8. постају ст. 8. и 9.

Члан 13.

У члану 52. став 6. брише се.

Члан 14.

У члану 54. ст. 7. и 8. мењају се и гласе :

„Обавештавање јавности подразумева јавни увид и јавну расправу о предложеном плану.

Јавни увид и јавну расправу организује и спроводи управљач заштићеног подручја и траје 30 дана. .”

Члан 15.

У члану 64. став 2. после речи : „строго заштићене”, речи: „ и заштићене”, бришу се.

Члан 16.

Учлану 65. став 1. после речи : „строго заштићене”, речи: „ и заштићене”, бришу се.

Став 4. мења се и гласи:

„Строго заштићене дивље врсте, радње и активности из члана 64. овог закона, начин рада и поступања вештака у поступку утврђивања штете, износе накнаде штете и критеријуме за израчунавање штете прописује министар. ”

Члан 17.

У члану 68. став 1. тачка б) мења се и гласи:

„б) формира чуварску службу и обезбеди надзор над спровођењем услова и мера заштите природе; ”

Члан 18.

После члана 68. додаје се назив и нови члан 68а. који гласе:

„Савет корисника заштићеног подручја

Члан 68а.

У циљу обезбеђивања интереса локалног становништва и корисника заштићеног подручја управљач оснива Савет корисника заштићеног подручја (у даљем тексту: Савет корисника).

Савет корисника чине представници локалних самоуправа, организација и удружења чија се активност одвија на подручју заштићеног подручја и њега чине:

- 1) по један члан из сваке општине заштићеног подручја, који се поименично делегира из сваке општине;
- 2) један члан представник ловства кога именује ловачка комора Србије, из чланства регионалног одбора коморе коме територијално припада заштићено подручје;
- 3) један члан из риболовачких организација кога именује надлежна риболовачка организација;
- 4) један члан представник пољопривредника са заштићеног подручја;
- 5) један члан представник туристичких организација са заштићеног подручја;
- 6) један члан представник локалних невладиних организација са заштићеног подручја.

У рад Савета корисника могу се укључивати и други чланови носиоци права коришћења и експерти, са саветодавним гласом.

Савет корисника доноси препоруке о локално значајним стварима у оквиру законом прописаних мера које се тичу заштићеног подручја и упућује их управљачу заштићеног подручја.

Савет корисника доноси пословник о раду.

Ради информисања становништва у општинама заштићеног подручја и усаглашавања њихових интереса са интересима заштићеног подручја, управљач заштићеног подручја, сазива најмање једном годишње Савет корисника.

Корисник заштићеног подручја дужан је да поштује мере које налаже управљач, а у циљу извршавања законом поверених послова.”

Члан 19.

У члану 73. додаје се став 3. који гласи:

„Ближи услови и мере заштите за строго заштићене дивље врсте и мере заштите њихових станишта утврђују се актом из члана 48. овог закона.”

Члан 20.

У члану 74. став 1. мења се и гласи:

„Забрањено је коришћење, уништавање и предузимање других активности којима би се могле угрозити строго заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива, укључујући и птице и њихова станишта. ”

Став 3. брише се.

Члан 21.

У члану 75. став 1. мења се и гласи:

„Изузетно од члана 74. овог закона, у случају да не постоји друго задовољавајуће решење и да изузеће није штетно по опстанак популација строго заштићених дивљих врста укључујући и птице, у повољном стању очувања у њиховом природном подручју распрострањености, Министарство може дозволити радње ради: ”

У ставу 3. после речи: „односно” додају се речи: „средства, мере или начине”.

Члан 22.

У члану 101. став 2. речи: „Стратегијом, програмима”, замењују се речју: „Програмом”.

Члан 23.

У члану 103. став 2. речи: „средњорочни програм” замењују се речју: „План”, а реч: „Стратегија” замењује се речју: „Програм”.

Став 8. мења се и гласи:

„Покрајински завод за заштиту природе доставља План за заштиту природних добара за период од три године и годишњи план за заштиту природних добара и извештај о њиховом остваривању Заводу за заштиту природе Србије.”

Члан 24.

Назив изнад члана 104. и члан 104. ст.1., 2. и 3. , мењају се и гласе:

„Планови заштите природних добара

Члан 104.

Стручни послови из члана 102. овог закона обављају се на основу Плана за заштиту природних добара за период од три године и годишњег плана за заштиту природних добара, које доносе организације за заштиту природе, у складу са документима заштите природе из члана 111. овог закона.

На План за заштиту природних добара за период од три године сагласност даје Влада, а на годишњи план за заштиту природних добара Министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине.

О остварењу Плана за заштиту природних добара за период од три године и годишњег плана за заштиту природних добара, организације за заштиту природе подносе извештај Министарству, односно надлежном органу аутономне покрајине. ”

Члан 25.

Члан 108. мења се и гласи:

„Члан 108

У буџету Републике Србије обезбеђују се подстицајна средства за очување и заштиту биолошке, предеоне и геолошке разноврсности, за јединице локалне самоуправе на чијој територији се успоставља подручје које је проглашено актом Владе, у циљу развоја оних делатности које погодују очувању заштићеног подручја.

Влада утврђује висину подстицајних средстава, мерила и критеријуме за њихову расподелу по јединицама локалне самоуправе, критеријуме за учешће локалне самоуправе и динамику преноса средстава. ”

Члан 26.

У члану 111., називу изнад члана 112, чл. 112. и 114., реч: „ Стратегија” у одговарајућем падежу, замењује се речју: „Програм” у одговарајућем падежу.

Члан 27.

У члану 111. став 1. реч:„програми ” замењује се речју:„планови.”

Члан 28.

У члану 112. став 1. речи: „за период од најмање десет година”, замењују се речима: „на предлог Министарства”.

Став 2. брише се.

У ставу 4. после речи: „Влада” ставља се тачка, а речи: „за период од највише пет година. ”, бришу се.

Члан 29.

Назив изнад члана 113. и члан 113. мења се и гласи:

„Спровођење Програма заштите природе

Члан 113

„Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, у оквиру надлежности утврђених овим и посебним законом и у складу са Програмом и својим специфичностима, доносе мере за заштиту природе у оквиру својих планских докумената. ”

Члан 30.

У члану 114. став 1. мења се и гласи:

„Министарство у складу са одредбама закона који уређује плански систем подноси Влади Извештај о стању природе у Републици Србији, који садржи нарочито: ”

Члан 31.

У члану 119. додаје се нови став 1. који гласи:

„На поступак вршења инспекцијског надзора примењују се одредбе закона који уређује инспекцијски надзор, ако овим законом није другачије прописано. ”

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. после речи „самоуправе” брише се тачка, додаје се запета и речи: „као и инспекцијски надзор над спровођењем услова и мера заштите природе ван заштићених подручја на територији локалне самоуправе.”

Члан 32.

У члану 125. став 1. тачка 1) брише се

Додају се нове тач) 1), 1а) и 1б), које гласе:

„1) у планирању, уређењу и коришћењу простора, природних ресурса, заштићених подручја и еколошке мреже не поступа у складу са условима и мерама заштите природе (члан 8. став 1);

1а) основе, планове и програме који обухватају заштићено подручје или чије спровођење може имати значајан негативан утицај на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја, донесе без сагласности министра надлежног за послове заштите животне средине, односно оцене прихватљивости за еколошки значајно подручје (члан 8. став 2.)

1б) не усагласи основе, планове и програме са актом о проглашењу заштићеног подручја, планом управљања заштићеним подручјем и смерницама за управљање еколошки значајним подручјима (члан 8. став 3); ”

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) користи природне ресурсе, обавља грађевинске и друге радове, активности и интервенције у природи, супротно мерама заштите природе утврђеним у плановима, основама, програмима и пројектно-техничкој документацији (члан 8. став 5); ”

У тачки 3) речи у загради : „став 4”, замењују се речима: „став 6”.

Члан 33.

У члану 126. став 1. тачка 1) брише се.

Додаје се нова тачка 1) која гласи:

„1) у поступку израде планова, основа, програма, пројеката, радова и активности не прибави услове заштите природе или поступа супротно условима заштите природе (чл. 9. и 13.); ”

У тачки 11) после речи : „гљива”. додају се речи: „и птица”.

У ставу 4. после речи: „став 1. ”, речи: „тач.5) ,5а) , 6), 6а) ,6б) и 7) ” бришу се.

У ставу 5. после речи став 1. речи: „тач.5), 5а), 6), 6а), 6б) и 7) ” бришу се.

Члан 34.

У члану 127. став 1. додају се нове тач. 1), 1а) и 1б), које гласе:

„1) у планирању, уређењу и коришћењу простора, природних ресурса, заштићених подручја и еколошке мреже не поступа у складу са условима и мерама заштите природе (члан 8. став 1);

1а) основе, планове и програме који обухватају заштићено подручје или чије спровођење може имати значајан негативан утицај на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја, донесе без сагласности министра надлежног за послове заштите животне средине, односно оцене прихватљивости за еколошки значајно подручје (члан 8. став 2.);

1б) не усагласи основе, планове и програме са актом о проглашењу заштићеног подручја, планом управљања заштићеним подручјем и смерницама за управљање еколошки значајним подручјима (члан 8. став 3);

Досадашња тачка 1) постаје тачка 2).

Досадашња тачка 2) брише се.

У тачки 5) после речи: „планове” , додају се речи: „и програме” а после речи: „јавности” додају се речи: „о предлогу Плана управљања”.

Тачка 9) брише се.

У тачки 11) речи: „средњорочни, односно годишњи програм заштите природних добара ” замењују се речима : „план за заштиту природних добара за период од три године и на годишњи план за заштиту природних добара. ”

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35.

Започети поступци за решавање захтева у вези са изградњом минихидроелектрана на заштићеном подручју природе, обустављају се по службеној дужности.

Члан 36.

Минихидроелектране у заштићеним подручјима које су на дан ступања на снагу овог закона, већ изграђене и обављају делатност по прописима, настављају са радом у складу са законом, до истека важећих дозвола односно уговора.

Члан 37.

Подручја која су класификована као подручја од европског значаја у складу са критеријумима утврђеним у члану 38.став 4. овог закона, успостављају се као делови еколошке мреже у складу са чланом 38.став 5. овог закона и уживају пуну заштиту у складу са одредбама овог закона док не постану део европске еколошке мреже НАТУРА 2000.

Члан 38.

На подзаконске прописе донете у складу са Законом о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10-исправка, 14/16 и 95/18-други закон), који на другачији начин уређују питања која су предмет уређивања овог закона примењују се одредбе овог закона, до њиховог усаглашавања са овим законом.

Члан 39.

Подзаконски прописи за спровођење овог закона биће донети у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 40.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.